

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
MIŠKŲ ĮSTATYMO 2, 5, 6 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
Į S T A T Y M A S**

2005 m. vasario 15 d. Nr. X-119
Vilnius

(Žin., 1994, Nr. [96-1872](#); 2001, Nr. [35-1161](#); 2003, Nr. [38-1692](#), Nr. [123-5593](#))

1 straipsnis. 2 straipsnio 13 dalies pakeitimas

Pakeisti 2 straipsnio 13 dalį ir ją išdėstyti taip:

„13. **Valstybiniai miškų pareigūnai (vyriausieji valstybiniai miškų pareigūnai, vyresnieji valstybiniai miškų pareigūnai ir valstybiniai miškų pareigūnai)** – miškų ūkio valstybinio valdymo, valstybinės miškų kontrolės įstaigų, Generalinės miškų urėdijos prie Aplinkos ministerijos valstybės tarnautojai ir miškų urėdijų miško apsaugos darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis ir turintys įstatymų nustatytus įgaliojimus. Vyriausiųjų valstybinių miškų pareigūnų, vyresniųjų valstybinių miškų pareigūnų ir valstybinių miškų pareigūnų statusas suteikiamas aplinkos ministro įsakymu.“

2 straipsnis. 5 straipsnio 4 dalies 1 punkto pakeitimas

5 straipsnio 4 dalies 1 punkte vietoj žodžio „steigėjo“ įrašyti žodžius „savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos“ ir šį punktą išdėstyti taip:

„1) atlieka miškų urėdijų savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos funkcijas ir koordinuoja jų veiklą.“

3 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„6 straipsnis. Valstybinių miškų pareigūnų pareigos, teisės ir socialinės garantijos

1. Valstybiniai miškų pareigūnai atlieka šias pareigas:

1) vykdo valstybinę miškų būklės, naudojimo, atkūrimo ir apsaugos kontrolę;
2) organizuoja ir vykdo miškų apsaugą nuo neteisėtų veiksmų – savavališko miško kirtimo, miško naudojimo tvarkos pažeidimų, medienos ir miško išteklių grobstymo, brakonieravimo, miško teršimo, šiukšlinimo, neteisėto lankymosi miške, miško padegimo, naminių gyvulių miškams daromos žalos;

3) kontroliuoja, kaip miško valdytojai, savininkai ir naudotojai saugo miškus nuo gaisrų, kenkėjų, ligų ir kitų neigiamų veiksnių, laiku ir tinkamai atkuria iškirštą mišką, mišką naudoja tokiais būdais, kurie padėtų mažinti neigiamą poveikį aplinkai, racionaliai ūkininkauja miško žemėje (miške), palaiko dirvožemio našumą, saugo biologinę įvairovę, laikosi įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytų reikalavimų;

4) gavę pranešimą apie šio įstatymo bei kitų gamtos išteklių naudojimą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus, imasi visų priemonių, kad būtų išaiškintas pažeidimas ir nustatyti pažeidėjai, o jei patys to padaryti negali, informuoja kompetentingą valstybės instituciją, kad ši imtųsi priemonių pažeidimui išaiškinti ir pažeidėjui nustatyti;

5) konsultuoja privačių miškų savininkus miškininkavimo klausimais;

6) vykdo švietėjišką veiklą miškų ūkio klausimais.

2. Valstybiniai miškų pareigūnai turi šias teises:

1) turėti ir nešioti nustatyto pavyzdžio uniformą ir skiriamuosius ženklus;

2) Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka stabdyti ir tikrinti transportą ir dokumentus, įtarus, kad šiuo transportu gabenama mediena, kiti miško ištekliai, įsigyti neturint nustatyta tvarka išduoto leidimo, kai pagal galiojančius teisės aktus toks leidimas reikalingas, arba gabenami teisės aktų nustatyta tvarką pažeidžiant sumedžioti gyvūnai;

3) reikalauti iš juridinių ir fizinių asmenų pažymų apie miško išteklių įsigijimą ir naudojimą, o jeigu jų nėra, – reikalauti žodinių ir raščių pasiaiškinimų dėl veiksmų, susijusių su miško išteklių naudojimu;

4) įstatymų nustatyta tvarka paimti iš asmenų, padariusių administracinės teisės pažeidimus, neteisėtai įsigytą medieną, kitus miško išteklius ar sumedžiotus gyvūnus, brakonieravimo priemones;

5) asmenis, padariusius administracinius teisės pažeidimus, įstatymų nustatyta tvarka pristatyti į policiją arba į savivaldybės seniūnijos patalpas kaimo gyvenamojoje vietovėje asmens tapatybei nustatyti;

6) sustabdyti arba uždrausti neteisėtą ūkinę veiklą miško valdoje, jeigu šia veikla pažeidžiamas šis įstatymas, kitų teisės aktų reikalavimai ir daroma žala miškui;

7) įstatymų nustatyta tvarka surašyti administracinių teisės pažeidimų protokolus, skirti administracines nuobaudas už šio įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimų pažeidimus, numatytus Administracinių teisės pažeidimų kodekse;

8) Ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo nustatyta tvarka saugoti, laikyti ir nešioti šaunamąjį ginklą, o šio straipsnio 3–9 dalyse nustatyta tvarka naudoti šaunamąjį ginklą, fizinę ir psichinę prievartą bei specialiąsias priemones;

9) valstybiniai miškų pareigūnai turi ir kitų įstatymų suteiktų teisių.

3. Atlikdamas tarnybines pareigas valstybinis miškų pareigūnas turi teisę panaudoti fizinę prievartą (fizinę jėgą, kovinių imtynių veiksmus) ir psichinę prievartą (įspėjimą apie ketinimą panaudoti fizinę prievartą, specialiąsias priemones ar šaunamąjį ginklą), specialiąsias priemones (įstatymų leidžiamas priemones (gumines lazdas, antrankius ir surišimo priemones, asmens apsaugai skirtas dujas, transporto priemonių priverstinio stabdymo priemones, elektrošoko įrenginius, tarnybinius šunis), skirtas savigynai, asmenims sulaikyti, sutramdyti, kai jie kelia ar gali kelti grėsmę valstybiniam miškų pareigūnui, taip pat skirtas transporto priemonėms priverstinai stabdyti):

1) siekdamas apsaugoti save nuo gresiančio pavojaus gyvybei;

2) kai asmuo vengia vykdyti teisėtą valstybinio miškų pareigūno reikalavimą;

3) prieš transporto priemonę, kai jos vairuotojas nepakluso valstybinio miškų pareigūno aiškiai išreikštam teisėtam reikalavimui sustoti.

4. Valstybinis miškų pareigūnas, atlikdamas tarnybines pareigas, turi teisę panaudoti šaunamąjį ginklą:

1) prieš asmenį gindamas save nuo pradėto ar tiesiogiai gresiančio pavojingo gyvybei nusikalstamo kėsینimosi;

2) sulaikydamas asmenį, įtariamą nusikalstamos veikos padarymu, ar ją padariusį asmenį, kuris aktyviais veiksmais vengia sulaikymo, taip pat atsisakantį įvykdyti teisėtą reikalavimą padėti ginklą ar kitą daiktą, kuriuo galima sužaloti žmogų;

3) prieš gyvūną, kai jis kelia grėsmę pareigūno gyvybei ar sveikatai.

5. Valstybinis miškų pareigūnas turi teisę panaudoti prievartos priemones tik esant tarnybiniam būtinumui ir tik tiek, kiek to reikia tarnybinei pareigai įvykdyti, tik po to, kai įtikinimo priemonės buvo neveiksmingos arba negalimos. Prievartos priemonės rūšį ir jos panaudojimo ribas valstybinis miškų pareigūnas pasirenka atsižvelgdamas į konkrečią situaciją, teisės pažeidimo pobūdį ir individualias pažeidėjo savybes. Naudodamas prievartą valstybinis miškų pareigūnas privalo stengtis išvengti didelės žalos žmonėms ir turtui.

6. Prieš naudodamas prievartą, valstybinis miškų pareigūnas privalo įspėti apie tokį ketinimą, suteikdamas asmeniui galimybę įvykdyti teisėtus reikalavimus, išskyrus atvejus, kai delsimas kelia grėsmę valstybinio miškų pareigūno ar kito asmens gyvybei ar sveikatai arba toks įspėjimas yra neįmanomas.

7. Apie valstybinio miškų pareigūno panaudotą prievartą, sukėlusią asmens mirtį arba sužalojimą, nedelsiant informuojamas prokuroras.

8. Draudžiama panaudoti kovinių imtynių veiksmus, specialiąsias priemones ir šaunamąjį ginklą prieš moteris, kai akivaizdu, kad jos nėščios, taip pat prieš asmenis, kai akivaizdu, kad jie

invalidai ar nepilnamečiai (jeigu jų amžius žinomas pareigūnui arba išvaizda atitinka amžių), išskyrus atvejus, kai jie priešinasi pavojingu gyvybei būdu arba kai užpuola tokių asmenų grupę ir šis užpuolimas kelia grėsmę žmogaus gyvybei ar sveikatai.

9. Valstybinis miškų pareigūnas, nesukeldamas grėsmės įstatymų saugomoms vertybėms, turi teisę iššauti iš šaunamojo ginklo, kai būtina duoti pavojaus signalą, išsikviesti pagalbą arba įspėti apie galimą šaunamojo ginklo panaudojimą.

10. Valstybiniai miškų pareigūnai ir miškų urėdijos darbuotojai neturi teisės dirbti pagal darbo sutartis, būti steigėjais ar juridinio asmens dalyviais (akcininkais, nariais, dalininkais ir pan.) privačiose medienos ruošos, medienos perdirbimo, prekybos mediena ir medžioklės aptarnavimo įmonėse bei vykdyti kitą įstatymų draudžiamą veiklą.

11. Valstybinių miškų pareigūnų – miškų urėdijų miško apsaugos darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, gyvybė ir sveikata papildomai privalomai draudžiamos nuo nelaimingų atsitikimų, susijusių su nustatytų pareigų vykdymu, tais atvejais, kai netaikomos Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymo nuostatos. Draudimo išmokų dydžiai nustatomi kolektyvinėse arba darbo sutartyse ir negali būti mažesni už nurodytus Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatyme.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS
